

EL DESCOBRIMENT GENECTIX

Hi ha avantpassats que corren en temps foscos! Guerres, batalles, moments catastròfics, desgràcies! Però, hi ha un costat bo com... Temps amables, harmonia, alegria, felicitat! En totes aquestes paraules hi ha una part de ciència, la que estudiava jo, en Gam.

Jo era un científic el s. XXII, m'apassionava, em van donar premis per les meves investigacions. Tenia un amic, en Reggy, li dèiem Re, com la nota de música que més m'agrada.

Tot anava molt bé fins que va sonar una explosió, l'estudi va tremolar, les llums fallaven, vaig sortir volant, em vaig donar una patacada amb la paret i em vaig desmaiar. Vaig quedar inconscient durant molt temps.

Al despertar estava en un laboratori junt amb una mostra que semblava una pedra volcànica que brillava intensament amb un to verd. La vaig mirar i vaig dir:

— Què és això? —. Aquella pregunta va ressonar per l'habitació.

Es va fer un silenci interminable fins que va respondre un científic, va obrir la porta:

— És una pedra GENECTIX —. Va respondre. — Conté un gran poder, un poder inimaginable — Afegeix. — I... es pot adquirir? — Vaig preguntar.

— No es pot! No es pot adquirir de cap forma! — Va contestar el científic. —

N'estàs segur? —. Vaig dubtar. — Bé, no exactament, només es pot transferir mitjançant un llibre màgic nomenat:

— EL LLIBRE DE LES PÀGINES LLIURES—.

— El llibre de les pàgines LLIURES el conec!!! Està a la llibreria del senyor Rancqrengick! —

I així em vaig guanyar la saviesa de mag suprem, descobrint el gran enigma GENECTIX, una presència fosca que s'apodera del món, i per concentrar-la en un cos necessita un iris, aquell iris és el llibre, és el canalitzador del poder que conté. Jo, com a mag suprem, el meu mateix nom girat (Gam<>Mag) ordeno que aquest conte torni a començar!

Hi ha avantpassats que corren en temps foscos...

CONTINUARÀ...

Tutxitu